

РЕШЕНИЕ

№ 553

гр. София, 02.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 03.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2947** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във вр. с чл. 145 -178 от Административно- процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Б. Б. И. с ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 1040-21-37 от 21.01.2020 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00668568/29.10.2019 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО.
Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт и потвърденото с него разпореждане, като счита, че същите са постановени в разрез с материалноправните разпоредби, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, несъответствие с целта на закона, липса на компетентност и неспазване на законоустановената форма. Излага съображения, че нямал трудови взаимоотношения и преводи по картова сметка с [фирма] и [фирма] и за тези дружества научил от Решение на Директора на ТП на НОИ – С. град. Заявява, че никога не е сключвал трудови договори с въпросните фирми, както и че не е ползвал болнични, по дебитната си карта получавал само пенсията си, като обезщетения за временна неработоспособност по общо заболяване, никога не бил получавал. Моли съда да бъде отменен обжалвания акт като незаконосъобразен.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се явява,не се представлява. На датата на последното проведено съдебното заседание е входирал молба, с която е направил искане да бъде отменен ходът по същество.

Относно постъпила молба на 03.11.2020г. от Б. Б. А. за отмяна хода по същество, съдът намира същата за неоснователна и същата следва да бъде оставена без уважение. Съдът е насрочил открито съдебно заседание за разглеждане на делото, като същото е проведено на 03.11.2020 г. В това съдебно заседание са е явил процесуален представител на ответника, като жалбоподателя не се е явил лично и не е изпратил представител. Съдът след извършените процесуални действия по хода на делото е счел делото за изяснено от фактическа страна, приключил е съдебното дирене и е дал ход по същество, след което е обявил делото за решаване. Молбата е подадена след приключване на насроченото съдебно заседание. Съгласно чл.149 ГПК съдът следва да даде ход на устните състезания едва след събиране на всички доказателства, което е сторил. Молбата подадена на 03.11.2020 г. не е свързана пряко с този въпрос. В дадения ход на устните състезания и на делото по същество няма налични пропуски във връзка със събирането на доказателствата и непроизнасяне по надлежно заявени искания. С оглед гореизложеното съдът счита, че с нищо не е лишила страната от правото ѝ да участва ефективно по делото, като същата се е намирала в датата на проведеното съдебно заседание в сградата на съда, но не се е явила. Представените с молбата писмени доказателства са неотнормими към спора по делото, като последните с нищо не променят изхода му.

С оглед на изложеното съдът намира, че молбата за отмяна на определението на съда от 03.11.2020 г., с което е даден хода на делото по същество е неоснователна и като такава следва да се остави без уважение.

Ответникът - Директор на ТП на НОИ – С. – град, чрез процесуалния си представител юрк. П. оспорва жалбата по съображения подробно изложени в писмени бележки, депозиран на 04.11.2020 г. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, не изразяват становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените и приобщени към административната преписка документи, се установява, че при извършен последващ контрол по разходите на ДОО от контролните органи на ТП на НОИ, е установено, че от [фирма], ЕИК[ЕИК], от [фирма], ЕИК[ЕИК] и от [фирма], ЕИК[ЕИК], за Б. Б. А., ЕГН [ЕГН] в ТП на НОИ С. град са представени Удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) по болнични листове № E20170162911, № E20170162912, № E20171098811, № E20171098812, № E20171099266, № E20171099267, № E20171428762, № E20171428763, № E20171265718, № E20171265719, № E20176027096 и № E20176027097 с данни относно право на парично обезщетение. Периода на временна неработоспособност, определен с болничните листове е от 01.08.2017г. до 29.10.2017г. вкл. и от 13.11.2017г. до 25.01.2018г. вкл.

В данните, подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за месец август 2017 г. за лицето са отразени – 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал.5 от КСО и 20 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал.1 КСО; за месец септември 2017г. за лицето са отразени - 19 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал.1 от КСО; за месец октомври 2017г. за лицето са отразени - 2 обработени дни и 20 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.

40, ал.1 КСО.

В данните подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за месец август 2017г. за лицето са отразени – 3 дни с възнаграждение по реда на чл.40, ал.5 от КСО и 20 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.40, ал.1 от КСО; за месец септември 2017г. за лицето са отразени – 19 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.40, ал.1 от КСО; за месец ноември 2017г. за лицето са отразени - 8 отработени дни, 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал.5 от КСО и 11 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.40, ал.1 от КСО; за месец декември 2017г. за лицето са отразени - 18 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.40, ал. 1 от КСО; за месец януари 2018г. за лицето са отразени – 3 отработени дни и 19 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.40, ал.1 от КСО.

В данните подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] по реда на чл.5, ал.4 от КСО за лицето за месец ноември 2017г. за лицето са отразени – 3 отработени дни, 3 дни с възнаграждение по реда на чл.40, ал.5 от КСО и 11 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.40, ал.1 от КСО; за месец декември 2017г. за лицето са отразени – 18 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.40, ал.1 от КСО; за месец януари 2018г за лицето за отразени - 3 отработени дни и 19 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.40, ал.1 от КСО.

На жалбоподателят са изплатени парични обезщетения както следва: за месец август 2017г. – 20 работни дни в размер на 787.42 лв.; за месец септември 2017г. – 19 работни дни в размер на 784.40лв.; за месец октомври 2017г. – 20 работни дни в размер на 787.40 лв., за месец ноември 2017г. – 11 работни дни в размер на 538.62 лв.; за месец декември 2017г. – 18 работни дни в размер на 881.38 лв.; за месец януари 2018г. – 18 работни дни в размер на 881.38 лв.

Във връзка със извършени проверки от контролен орган на ТП на НОИ – С. град на [фирма], [фирма] и [фирма], отразени в констативен протокол № КВ – 5-21-00564119/30.04.2019 г., № КВ – 5-21-00577079/11.06.2019 г. и констативен протокол № КВ – 5-21-00564095/30.04.2019г., и извършените проверки от НАП и ИА „ГИД“ били установени следните факти и обстоятелства:

В ТП на НОИ – С. град с писмо вх. № 1006-21-13#38/04.06.2019г. /л.26/ на ЦУ на НАП- С. е изпратен Доклад на началник сектор „Проверки“ при ТД на НАП- С. /л. 28 и сл./ относно извършена проверка от Национална агенция за приходите. С доклада е установено следното:

По отношение на [фирма], ЕИК[ЕИК], вписано в Търговския регистър на 20.01.2016 г. е установено за периода 2016г. и 2017г., че липсват данни за подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО, както и за подаден ГФО в ТР, не са установени данни за притежавани активи от търговското дружество; за периода 2017 г. - 2018 г. не са налични данни за декларирани покупки от търговеца [фирма] от лица, регистрирани по ЗДДС, установена е еднократна покупка от дружеството в дневниците на регистрирано лице по ЗДДС, в незначителен размер; налични са изискуеми задължения за осигурителни вноски по подадени декларации обр. 6 в голям размер, установена е пълна липса на преведени суми от дружеството за осигурителни вноски; няма данни за регистрирани фискални устройства за осъществяване на продажби в търговски обект; всички данни, декларирани от дружеството, с декларации образец № 1 и № 6, както и уведомленията по чл. 62, ал. 5 от КТ са подавани по електронен път с КЕП на името на едноличния собственик на капитала и управител на дружеството М. А. С.. До лицата, за които са подавани данни за осигурителен доход и стаж са изготвени 22 бр. искания за

предоставяне на документи, сведения и обяснения. Получена е обратна информация от 3 лица. Лицето Б. Б. А. се е явил и е представил декларация, с която е декларирал, че не е работил във фирма [фирма], няма сключен трудов договор и не е ползвал болничен. Банковата сметка за лицето Б. Б. А., представена в НОИ за изплащане на парични обезщетения, е открита в [фирма], като от данните от Регистъра на банкови сметки на физически лица, поддържан от БНБ, констатирали, че посоченото лице е единствен титуляр с права да се разпорежда със сумите в нея.

От Национална агенция за приходите е установено следното по отношение на [фирма], ЕИК[ЕИК], вписано в Търговския регистър на 23.03.2017г.: за данъчен период 2017 г. липсват данни за подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО, както и за подаден ГФО в ТР; не са установени данни за притежавани активи от търговското дружество; за периода 2017 г. - 2018 г. не са налични данни за декларирани покупки от търговеца [фирма], установена е еднократна покупка от дружеството в дневниците на регистрирано лице по ЗДДС, в незначителен размер; налични са изискуеми задължения за осигурителни вноски по подадени декларации обр.6 в голям размер, установена е пълна липса на преведени суми от дружеството за осигурителни вноски; няма данни за регистрирани фискални устройства за осъществяване на продажби в търговски обект; всички данни, декларирани от дружеството, с декларации образец № 1 и № 6, както и уведомленията по чл. 62, ал. 5 от КТ са подавани по електронен път с КЕП на името на едноличния собственик на капитала и управител на дружеството В. В. И.. До лицата, за които са подавани данни за осигурителен доход и стаж са изготвени 21 бр. искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения. Получена е обратна информация от 1 лице, като Б. Б. А., ЕГН [ЕГН] не се е явил за предоставяне на документи и писмени обяснения относно упражняване на дейност в дружеството. Банковата сметка за лицето Б. Б. А., представена в НОИ за изплащане на парични обезщетения, е открита в [фирма], като данните от Регистъра на банковите сметки на физически лица, поддържан от БНБ, се констатира, че посоченото лице е единствен титуляр с права да се разпорежда със сумите в нея.

По отношение на [фирма], ЕИК[ЕИК], вписано в Търговския регистър на 10.05.2017 г. от Национална агенция за приходите е установено: за данъчен период 2017 г. липсват данни за подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО, както и за подаден ГФО в ТР; не са установени данни за притежавани активи от търговското дружество; за периода 2017г. – 2018г. не са налични данни за декларирани покупки от лица, регистрирани по ЗДДС- установена е еднократна покупка от дружеството в дневниците на регистрирано лице по ЗДДС, в незначителен размер; налични са изискуеми задължения за осигурителни вноски по подадени декларации обр. 6 в голям размер, установена е пълна липса на преведени суми от дружеството за осигурителни вноски; няма данни за регистрирани фискални устройства за осъществяване на продажби в търговски обект; всички данни, декларирани от дружеството, с декларации образец № 1 и № 6, както и уведомленията по чл. 62, ал. 5 от КТ са подавани по електронен път с КЕП на името на едноличния собственик на капитала и управител на дружеството Д. Е. Г.. До лицата, за които са подавани данни за осигурителен доход и стаж са изготвени 22 бр. искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения. Получена е обратна информация от 3 лица. Лицето Б. Б. А., е декларирал че никога не е бил на трудов договор или друг вид договор във фирма [фирма]. Банковата сметка за лицето Б. Б. А., представена в НОИ за изплащане на парични обезщетения, е открита в [фирма], като от данните от Регистъра на банкови сметки на физически

лица, поддържан от БНБ, се констатира, че посоченото лице е единствен титуляр с права да се разпорежда със сумите в нея.

В следствие на извършените проверки било установено, липса на реално извършвана дейност от трите дружества, както и липса на поддържането на пряка връзка между работодателя и физическите лица, за които е подавана информация за трудови правоотношения и осигурителен стаж и доход.

В ТП на НАП С. били получени документи от ИА „ГИД“, а именно: Протокол за извършена проверка за издаване на задължително предписание по чл. 404, ал.1, т.11 от КТ, с установена липса на доказателства за съществуване на трудови правоотношения в [фирма], [фирма] и [фирма] и Уведомление за служебно заличаване на всички подадени от Е. уведомления по чл.62, ал.5 от КТ за сключени трудови договори, в рамките на своята компетентност НАП е направила извод, че не е установено реално извършвана търговска дейност от дружествата.

След осъществена проверка в [фирма], [фирма] и [фирма] по спазване на трудовото законодателство от ИА „Главна инспекция по труда“ е установено, че в системата на НАП са регистрирани трудови договори между работници/служители и дружеството без да е възникнало и съществувало трудово правоотношение между страните. Във връзка с установеното, в рамките на своята компетентност ИА „Г.“ е упражнила правомощията си по чл. 402, ал.2, във връзка с чл.404, ал.1, т.11 от КТ за служебно заличаване на уведомленията за сключени трудови договори, чрез [фирма], [фирма] и [фирма].

От ТП на НОИ- С. град са предприети действия за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 3, ал. 13 от „Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица“ за периода от 2017 г. до 2018 г. вкл.

Приложени са Удостоверения, представляващи приложение № 9 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от ДОО / относно правото на изплащане на парични обезщетения по болнични листи, подавани от дружествата [фирма], [фирма], [фирма], въз основа на които по банкова сметка на Б. Б. А. са изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност /ПОВН/ по 12 болнични листове /приложени по делото/ в общ размер на 4664.38 лв. за периода 01.08.2017г. до 25.01.2018 г.

На основание чл.114, ал.2, т.2 и ал. 3 от КСО е издадено Разпореждане № РВ-3-21-00668568/29.10.2019г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО за възстановяване от Б. Б. А. на сумата от 4624.24 лв. главница, представляваща изплатените парични обезщетения за временна неработоспособност, изчислени въз основа на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени в Регистъра на осигурените лица (РОЛ) от посочените дружества.

Разпореждането е обжалвано по реда на чл.117 от КСО с жалба /възражение/ № 1012-21-38 от 08.01.2020 г. по която е постановено обжалваното в настоящото производство Решение № 1040-21-37/21.01.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. - град. С последното е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00668568/29.10.2019г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което е постановено жалбоподателят да възстанови добросъвестно получени парични обезщетения за временна неработоспособност за следните периоди от 01.08.2017г. до 29.10.2017г.

вкл., и от 13.12.2017г. до 25.01.2018г. вкл. в общ размер на 4624.24 лв. през които има издадени общо 12 болнични листове за временна неработоспособност поради общо заболяване по правоотношения с [фирма], [фирма] и [фирма].

Приложена по делото е административната преписка, включително са изискани от трети неучастващи по делото лица, по реда на чл.192 ГПК преписките във връзка с извършените проверки в ТД на НАП-С., справки от [фирма].

От справка от Регистъра на трудовите договори е видно, че дружеството [фирма] в периода от 05.01.2017 г. до 31.10.2017 г. е подало уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ за сключен трудов договор с лицето Б. Б. А. назначен на длъжност "каскадър" за същия период.

Видно от Регистъра на трудовите договори дружеството [фирма] е подало уведомления по чл. 62, ал. 3 от КТ за сключен договор с лицето Б. Б. А. от 31.07.2017г. до 17.05.2018 г., назначен на длъжност „ръководител отдел складово стопанство“

От справката за изплатени обезщетения по болнични листове /л. 89 и сл./ за периода 02.2009г. – 01. 2018г. се установява, че на жалбоподателя, са изплатени парични обезщетения от фонд "Общо заболяване и майчинство", във връзка с подавани осигурителни данни от трите дружества.

Изискана и приложена по делото е информация от 1 брой молба от 27.07.2020г. от [фирма] с вх. № 3000/0629/04.08.2020 г., както и справка служебна бележка от „Пощенска банка“ и клиентски данни за физически лица. Видно от справка на [фирма] няма данни за налични пълномощни или документи, даващи права за разпореждане с банковата сметка на Б. Б. А.. Именно по банковата сметка в [фирма] са преведени обезщетенията от НОИ във връзка с представените болнични листа.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд-София-град направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока, от лице с правен интерес от оспорване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По съществуване на спора:

Разгледана по съществуване е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „д“ КСО разпорежданията за възстановяване на неоснователно получени плащания по държавното обществено осигуряване се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени фактическите и правни основания за издаването им. Не са допуснати нарушения в производството по издаването им и съдът не открива основания за нищожност на актовете, предмет на съдебен контрол.

По отношение на материалната законосъобразност на атакувания административен акт:

За да потвърди издаденото разпореждане директорът на ТП на НОИ [населено място] е възприел доводите на длъжностното лице и е приел за безспорно, че жалбоподателят не е имала качеството „осигурено лице“, поради което изплатеното ѝ обезщетение се явявало недължимо платено.

Прието е, че са налице нови данни, поради което е разпоредено връщане на сумата в размера по чл. 114, ал. 2 КСО. Органът изрично е посочил, че жалбоподателят

попада в хипотезата на т. 2 - когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Тези нови документи или данни са били открити именно след извършена проверка от ТП на НОИ С. град във връзка с постъпил сигнал и проверка по разходите на държавното обществено осигуряване отразени в констативен протокол № KB – 5-21-00564119/30.04.2019 г., № KB – 5-21-00577079/11.06.2019 г. и констативен протокол № KB – 5-21-00564095/30.04.2019г., и извършените проверки от НАП и ИА „ГИД“. От извършените проверки органът е установил, че за жалбоподателят не е възникнало основание за осигуряване при осигурителите „ [фирма], [фирма] и [фирма], поради което са е извършено и заличаване на неоснователно подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Върховният административен съд многократно е постановявал, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.

Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г./.

Такъв не само, че не е доказан от Б. Б. А., но същият категорично отрича да е

склучвал трудови договори с въпросните фирми, да е ползвал болнични, да е подавал банкова сметка в НОИ, по която да се изплащат болничните, както и да е изтеглял тези пари, като твърди, че за това разбрал, след получаване на разпореждане от НОИ- С. град за възстановяване на сумата от 4624.24 лв. А. заявява, че с личните му данни е злоупотребено и са съставяни документи с невярно съдържание. Спрямо фирмите се провежда прокурорска проверка от СРП, пр. пр. № 13308/2020 г. Тези твърдения не бяха доказани от страна на жалбоподателя в настоящото производство.

От доказателствената съвкупност се установи, че [фирма], [фирма] и [фирма] проверявани от органите на НОИ, НАП и Г., не са извършвали търговска дейност, респ. сочените за назначени на трудови договори лица, вкл. и жалбоподателят Б. Б. А. не са упражнявали реална трудова дейност. Горните изводи са несъмнени и непротиворечиви, направени въз основа на извършени поотделно от органите на НОИ, НАП и Г. проверки, събраните от които доказателства, описани по- горе, изцяло си кореспондират, като не са налице такива, които да разколебават доказателствената им стойност. Описаните документи са официални такива и същите съгл. чл. 179 от ГПК имат обвързваща съда материална доказателствена сила. В случая проверките по разходите на ДОО на трите търговски дружества е приключила с издаване на задължителни предписания за заличаване на данни в РОЛ, вкл. и за Б. Б. А. и те са били служебно заличени, след като е установено, че тези лица нямат качеството на осигурени лица по декларираните трудови правоотношения с дружеството.

Установените от посочените държавни органи гореописани факти са такива по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, а именно след изплащането на обезщетенията на Б. Б. А. са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото му на обезщетение. А тези нови данни и документи касаят именно липсата на реално извършвана от дружествата дейност, липсата на реално положен труд от сочените за назначени лица, ползвали продължителни отпуски по болест, респ. получавали обезщетения от НОИ. Документите и данните са нови по смисъла на цитираната разпоредба, тъй като са след датите на получените от А. обезщетения по представените болнични листа за периода 01.08.2017г. – 25.01.2018г. вкл. Единствено разгледани и обсъдени в своята съвкупност събраните от НОИ, Г. и НАП доказателства установяват в цялост фактичката обстановка относно свързаността на проверяваните дружества, фиктивното регистриране на трудови договори на лица с висок осигурителен доход за периода 2017-2018 г., които лица са ползвали през периода на твърдяната трудова дейност в дружествата отпуск поради временна неработоспособност, за което са получавали и обезщетения от НОИ, като видно от подадените в НОИ болнични листа.

След като реално не е осъществена трудова дейност от Б. Б. А., не е възникнало осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, т. е. жалбоподателят не попада в кръга на осигурените лица по смисъла на чл. 10 от КСО и §. 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като не е налице една от предпоставките за възникване на правото на парично обезщетение поради общо заболяване. При това положение същият няма право на обезщетение за временна неработоспособност по чл. 40, ал. 1 от КСО.

Неоснователни са твърденията в жалбата, че не било доказано жалбоподателят да е получил сумите, преведени му от НОИ във връзка с представените болнични листа. Налице са официални документи– справката от НОИ за преведените парични средства и номера на банковата сметка, по която това е направено, както и допълнително изисканите от съда от [фирма] доказателства относно банковата сметка на А. и нейния титуляр, респ. липсата на упълномощени лица, които да се

разпореждат със средствата по нея. Информацията се потвърждава и в събраните от НАП документи. Всички те потвърждават номера на банковата сметка на жалбоподателя и удостоверяват липсата на други лица, които да могат да се разпореждат със средствата по банковата му сметка, по която са постъпили и сумите от НОИ.

При това положение неправомерно получените средства следва да бъдат възстановени от жалбоподателя.

Всички описани доказателства, установяващи липсата на реално положен труд от страна на А., са нови данни и документи по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, което потвърждава, че са налице законовите предпоставки същият да възстанови получените парични средства от ДОО в общ размер от 4624.24 лв.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид фактичестката и правна сложност на делото жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в минимален размер- 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на Б. Б. А., ЕГН: [ЕГН] за отмяна на молбата за отмяна на определението на съда от 03.11.2020 г., с което е даден хода на делото по същество.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Б. А., ЕГН: [ЕГН] срещу Решение № 1040-21-37/21.01.2020г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00668568 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

ОСЪЖДА Б. Б. А., ЕГН [ЕГН] [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ- С. град направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението, в частта, в която жалбата срещу Решение № 1040-21-37/21.01.2020г. на Директора на ТП на НОИ-С. град е отхвърлена може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаването му, а в останалата част не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: